

Dz. U. 2021 poz. 2328**USTAWA**

z dnia 2 grudnia 2021 r.

o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 100aa:
 - a) w ust. 4:
 - pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) o wykroczeniach lub przestępstwach stanowiących naruszenia przepisów ruchu drogowego i przypisanych im punktach oraz wysokości grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego;”,
 - po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
„12a) o uiszczeniu grzywien, o których mowa w pkt 12;”,
 - b) w ust. 8 wyrazy „w ust. 4 pkt 7–12” zastępuje się wyrazami „w ust. 4 pkt 7–12a”;
- 2) w art. 100ab w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) art. 100aa ust. 4 pkt 12–13, które podlegają usunięciu z ewidencji na zasadach określonych w art. 98 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami.”;
- 3) w art. 100ac:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 3 po wyrazach „pkt 12” dodaje się wyrazy „i 12a”,
 - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) właściwy naczelnik urzędu skarbowego oraz Główny Inspektor Transportu Drogowego – w zakresie danych, o których mowa w art. 100aa ust. 4 pkt 12a;”,
 - b) w ust. 2a wyrazy „pkt 7–12” zastępuje się wyrazami „pkt 7–12a”;
- 4) w art. 100ah:
 - a) w ust. 1 w pkt 21 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) w zakresie danych, o których mowa w art. 100aa ust. 4 pkt 12, 12a lub 13, do oceny ryzyka ubezpieczeniowego w związku z czynnościami zmierzającymi do zawarcia umowy ubezpieczenia, o której mowa w dziale II w grupach 3 i 10 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;”,
 - b) w ust. 2a wyrazy „mogą być udostępniane” zastępuje się wyrazami „udostępnia się”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz ustawę z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 463, 694, 720, 1641, 1997, 2165 i 2269.

5) w art. 135:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) przekroczenia przez kierującego pojazdem w okresie 1 roku od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy liczby 20 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego lub stwierdzenia, na podstawie prawomocnych rozstrzygnięć, że w okresie 2 lat od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy popełnił on przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub trzy wykroczenia określone w art. 86 § 1, 1a lub 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92a § 2, art. 92b, art. 97a lub art. 98 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008, 2052, 2269 i 2328),”;

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zatrzyma wydane w kraju prawo jazdy za pokwitowaniem w przypadku ujawnienia podczas kontroli drogowej, że kierowca wykonujący przewóz drogowy, do którego mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.³⁾) lub umowy europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r., podczas bieżącego dziennego czasu prowadzenia pojazdu wykonywał ten przewóz pojazdem wyposażonym w tachograf:

- a) wbrew obowiązкови nie rejestrując za pomocą tachografu na wykresówce lub karcie kierowcy wskazać w zakresie prędkości pojazdu, aktywności kierowcy lub przebytej drogi,
- b) używając cudzej karty kierowcy, używając co najmniej dwóch własnych kart kierowcy, używając cudzej wykresówki, używając jednocześnie kilku wykresówek,
- c) korzystając z niedozwolonego urządzenia, przedmiotu lub zmienionego oprogramowania umożliwiającego lub powodującego podrabianie lub przerabianie danych rejestrowanych przez tachograf,
- d) jeżeli tachograf został odłączony;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pokwitowanie zatrzymania prawa jazdy z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c oraz f oraz pkt 2 i 2a, uprawnia do kierowania pojazdem w okresie 24 godzin od chwili zatrzymania.”;

6) w art. 135a:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) przekroczenia przez kierującego pojazdem w okresie 1 roku od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy liczby 20 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego lub stwierdzenia, na podstawie prawomocnych rozstrzygnięć, że w okresie 2 lat od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy popełnił on przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub trzy wykroczenia określone w art. 86 § 1, 1a lub 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92a § 2, art. 92b, art. 97a lub art. 98 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń,”;

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zatrzyma prawo jazdy wydane przez państwo inne niż Rzeczpospolita Polska za pokwitowaniem w przypadku ujawnienia podczas kontroli drogowej, że kierowca wykonujący przewóz drogowy, do którego mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 lub umowy europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR), sporządzonej w Genewie

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2008, str. 27, Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 19, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 293 z 09.10.2014, str. 60, Dz. Urz. UE L 195 z 20.07.2016, str. 83 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1.

dnia 1 lipca 1970 r., podczas bieżącego dziennego czasu prowadzenia pojazdu wykonywał ten przewóz pojazdem wyposażonym w tachograf:

- a) wbrew obowiązкови nie rejestrując za pomocą tachografu na wykresówce lub karcie kierowcy wskazań w zakresie prędkości pojazdu, aktywności kierowcy lub przebytej drogi,
- b) używając cudzej karty kierowcy, używając co najmniej dwóch własnych kart kierowcy, używając cudzej wykresówki, używając jednocześnie kilku wykresówek,
- c) korzystając z niedozwolonego urządzenia, przedmiotu lub zmienionego oprogramowania umożliwiającego lub powodującego podrabianie lub przerabianie danych rejestrowanych przez tachograf,
- d) jeżeli tachograf został odłączony;”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Pokwitowanie zatrzymania prawa jazdy z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g oraz j, a także pkt 2 i 2a, uprawnia do kierowania pojazdem w okresie 24 godzin od chwili zatrzymania, a w przypadku, o którym mowa w art. 136 ust. 3 – w okresie 72 godzin.”;

7) po art. 140af dodaje się art. 140ag w brzmieniu:

„Art. 140ag. 1. Grzywny, o których mowa w art. 86, art. 86b, art. 87, art. 90, art. 92, art. 92a § 2, art. 92b, art. 94 § 1–2, art. 96 § 1 pkt 2 i 3 oraz art. 97a ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, stanowią wpływy Krajowego Funduszu Drogowego.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego oraz Główny Inspektor Transportu Drogowego przekazują kwoty z grzywien, o których mowa w ust. 1, w terminie pierwszych dwóch dni roboczych po zakończeniu tygodnia, w którym wpłynęły, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego z przeznaczeniem na finansowanie:

- 1) zadań inwestycyjnych związanych z poprawą bezpieczeństwa ruchu drogowego na drogach krajowych;
- 2) budowy lub przebudowy dróg krajowych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, 1981, 2052, 2262, 2270 i 2289) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 117 po § 5 dodaje się § 5¹–§ 5⁴ w brzmieniu:

„§ 5¹. Prokurator, w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w ruchu lądowym określonego w przepisach rozdziału XXI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, którego następstwem jest śmierć człowieka albo ciężki uszczerbek na zdrowiu, lub zarzutów popełnienia z użyciem pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym przestępstwa zabójstwa lub umyślnego spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu:

- 1) składa wniosek o ustanowienie pełnomocnika, będącego adwokatem lub radcą prawnym, do wytoczenia powództwa o rentę przez osoby do tego uprawnione, o których mowa w art. 444 § 2 oraz art. 446 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509), jeżeli osoba uprawniona ze względu na wiek, stan zdrowia lub stan majątkowy nie jest w stanie samodzielnie dochodzić swoich roszczeń lub dochodzenie przez nią tych roszczeń byłoby znacznie utrudnione, a nie ustanowiła będącego adwokatem lub radcą prawnym pełnomocnika z wyboru i nie zachodzi wysokie prawdopodobieństwo istotnego przyczynienia się poszkodowanego lub osoby uprawnionej do zdarzenia, którego dotyczy przedstawiony zarzut;
- 2) może złożyć wniosek, o którym mowa w pkt 1, w przypadku gdy szczególne okoliczności odnoszące się do osoby uprawnionej, inne niż wskazane w pkt 1, uzasadniają konieczność ochrony jej interesów.

§ 5². Przepis § 5¹ stosuje się odpowiednio, jeżeli wydanie postanowienia o przedstawieniu zarzutów popełnienia przestępstwa, o którym mowa w tym przepisie, nie jest możliwe z uwagi na stan zdrowia sprawcy lub z powodów, o których mowa w art. 17 § 1 pkt 5, 6, 8 lub 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534 i 1023).

§ 5³. We wniosku, o którym mowa w § 5¹, należy określić osobę, na rzecz której ma zostać ustanowiony pełnomocnik, oraz wskazać okoliczności uzasadniające ustanowienie pełnomocnika i wytoczenie powództwa na podstawie art. 444 § 2 lub art. 446 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

§ 5⁴. Sąd uwzględnia wniosek prokuratora, o którym mowa w § 5¹. Pełnomocnictwo udzielone w tym trybie obejmuje umocowanie jedynie do żądania udzielenia zabezpieczenia w formie miesięcznego świadczenia na zapewnienie środków utrzymania, o którym mowa w art. 753³ § 1, oraz wytoczenia powództwa, na podstawie art. 444 § 2 lub art. 446 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny na rzecz osoby uprawnionej i uczestnictwa w postępowaniach zainicjowanych żądaniem i powództwem. Ten sam pełnomocnik może być umocowany dla więcej niż jednego uprawnionego.”;

- 2) w art. 733 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W przypadku zabezpieczenia w formie miesięcznego świadczenia na zapewnienie środków utrzymania, o którym mowa w art. 753³ § 1, termin upadku zabezpieczenia wyznaczany przez sąd, o którym mowa w § 1, wynosi sześć miesięcy. Sąd na uzasadniony wniosek pełnomocnika może wskazać dłuższy termin, wynoszący nie więcej jednak niż rok.”;

- 3) po art. 753² dodaje się art. 753³ w brzmieniu:

„Art. 753³. § 1. W przypadku żądania zabezpieczenia roszczeń opartych na podstawie art. 444 § 2 lub art. 446 § 2 Kodeksu cywilnego, w formie miesięcznego świadczenia na zapewnienie środków utrzymania, w związku ze szkodą poniesioną wskutek czynu niedozwolonego wyczerpującego znamiona:

- 1) jednego z przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w ruchu lądowym, o których mowa w rozdziale XXI Kodeksu karnego, lub
- 2) zabójstwa z użyciem pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, lub
- 3) umyślnego spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu z użyciem pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym – sąd udziela tego zabezpieczenia na rzecz każdego uprawnionego w wysokości nie niższej niż kwota najniższej emerytury określonej w art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291, z późn. zm.⁴⁾), chyba że uzyskanie świadczeń rentowych z innych źródeł przemawia za udzieleniem zabezpieczenia w wysokości kwoty niższej.

§ 2. Łączna kwota zabezpieczenia na rzecz wszystkich uprawnionych w formie miesięcznego świadczenia na zapewnienie środków utrzymania na podstawie art. 444 § 2 oraz art. 446 § 2 Kodeksu cywilnego nie może przekraczać wysokości uzyskiwanego przez poszkodowanego miesięcznego wynagrodzenia netto lub dochodu w okresie poprzedzającym zdarzenie i pięciokrotnej wysokości kwoty najniższej emerytury określonej w art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;

- 4) art. 754 otrzymuje brzmienie:

„Art. 754. Sąd może jeszcze przed urodzeniem się dziecka zabezpieczyć przyszłe roszczenia alimentacyjne związane z ustaleniem ojcostwa, o których mowa w art. 141 i art. 142 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, przez zobowiązanie obowiązującego do wyłożenia odpowiedniej sumy na koszty utrzymania matki przez trzy miesiące w okresie porodu oraz na utrzymanie dziecka przez pierwsze trzy miesiące po urodzeniu. W sprawach tych termin do wytoczenia powództwa wynosi trzy miesiące od dnia urodzenia się dziecka. Postanowienie sąd wydaje po przeprowadzeniu rozprawy. Przepisy art. 733 § 1 i art. 753² stosuje się odpowiednio.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008, 2052 i 2269) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Za wykroczenia określone w art. 86 § 1, 1a i 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92 § 1 i 2, art. 92a § 2, art. 92b, art. 93 § 1, art. 94 § 1, art. 96 § 3 lub art. 97a grzywnę wymierza się w wysokości do 30 000 złotych.”;

- 2) w art. 38 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Kierującemu pojazdem mechanicznym ukaranemu za wykroczenie określone w art. 86 § 1a i 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1 art. 92 § 2, art. 92a § 2, art. 92b, art. 94 § 1 albo art. 97a, który w ciągu dwóch lat od ostatniego prawomocnego ukarania popełnia to samo wykroczenie wymierza się karę grzywny w wysokości nie niższej niż dwukrotność dolnej granicy ustawowego zagrożenia.”;

- 3) w art. 86:

- a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli następstwem wykroczenia, o którym mowa w § 1, jest spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia innej osoby, sprawca
podlega karze grzywny w wysokości nie niższej niż 1500 złotych.”;

- b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto dopuszcza się wykroczenia określonego w § 1, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka,
podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny w wysokości nie niższej niż 2500 złotych.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 353, 794, 1621, 1981, 2105, 2270 i 2314.
27.12.2021

4) po art. 86a dodaje się art. 86b w brzmieniu:

„Art. 86b. § 1. Kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, prowadząc pojazd mechaniczny:

- 1) wbrew obowiązкови nie ustępuje pierwszeństwa pieszemu,
- 2) nie zatrzymuje pojazdu w celu umożliwienia przejścia przez jezdnię osobie niepełnosprawnej, używającej specjalnego znaku, lub osobie o widocznej ograniczonej sprawności ruchowej,
- 3) wyprzedza pojazd na przejściu dla pieszych, na którym ruch nie jest kierowany, lub bezpośrednio przed tym przejściem,
- 4) omija pojazd, który jechał w tym samym kierunku, lecz zatrzymał się w celu ustąpienia pierwszeństwa pieszemu,
- 5) narusza zakaz jazdy wzdłuż po chodniku lub przejściu dla pieszych,

podlega karze grzywny nie niższej niż 1500 złotych.

§ 2. Kto dopuszcza się wykroczenia określonego w § 1, prowadząc inny pojazd niż określony w tym przepisie, podlega karze grzywny albo karze nagany.

§ 3. W razie popełnienia wykroczenia określonego w § 1 można orzec zakaz prowadzenia pojazdów, w szczególności, jeżeli sprawca wykroczenia spowodował zagrożenie bezpieczeństwa pieszego.”;

5) w art. 87:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega karze aresztu albo grzywny nie niższej niż 2500 złotych.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu inny pojazd niż określony w § 1, podlega karze aresztu albo karze grzywny nie niższej niż 1000 złotych.”;

6) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. § 1. Kto tamuje lub utrudnia ruch na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, podlega karze grzywny do 500 złotych lub karze nagany.

§ 2. Jeżeli wykroczenia, o którym mowa w § 1, dopuszcza się prowadzący pojazd mechaniczny, podlega karze grzywny nie niższej niż 500 złotych.”;

7) w art. 92a dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Kto, prowadząc pojazd mechaniczny, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, przekraczając je o ponad 30 km/h, podlega karze grzywny nie niższej niż 800 złotych.”;

8) po art. 92a dodaje się art. 92b w brzmieniu:

„Art. 92b. Kto, prowadząc pojazd mechaniczny, nie stosuje się do zakazu wyprzedzania określonego ustawą lub znakiem drogowym, podlega karze grzywny nie niższej niż 1000 złotych.”;

9) w art. 94:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu prowadzi pojazd mechaniczny, nie mając do tego uprawnienia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1500 złotych.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu prowadzi pojazd inny niż mechaniczny, nie mając do tego uprawnienia, podlega karze nagany albo karze grzywny do 1500 złotych.”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W razie popełnienia wykroczenia, o którym mowa w § 1, orzeka się zakaz prowadzenia pojazdów.”;

10) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. Uczestnik ruchu lub inna osoba znajdująca się na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, a także kierujący pojazdem, który narusza zakaz:

- 1) objeżdżania opuszczonych zapór lub półzapór na przejeździe kolejowym, wjeżdżania na przejazd, jeśli opuszczanie zapór lub półzapór zostało rozpoczęte lub podnoszenie ich nie zostało zakończone, oraz wejścia lub wjazdu na przejazd kolejowy za sygnalizator lub za inne urządzenie nadające sygnały, przy sygnale czerwonym, czerwonym migającym lub dwóch na przemian migających sygnałach czerwonych,
- 2) wjeżdżania na przejazd kolejowy, jeśli po jego drugiej stronie nie ma miejsca do kontynuowania jazdy, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny w wysokości nie niższej niż 2000 złotych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.⁵⁾) w art. 21 w ust. 1 pkt 3c otrzymuje brzmienie:

„3c) odszkodowania w postaci renty przyznane na podstawie przepisów prawa cywilnego w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, otrzymane przez poszkodowanego, który utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo którego potrzeby zwiększyły się lub widoki powodzenia na przyszłość zmniejszyły, oraz odszkodowania w postaci renty przyznane na podstawie przepisów prawa cywilnego w razie spowodowania śmierci poszkodowanego, otrzymane przez osoby uprawnione, o których mowa w art. 446 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509), a także miesięczne świadczenia na zapewnienie środków utrzymania, o których mowa w art. 753³ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.⁶⁾)”;

Art. 5. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. 802, 1005 i 1595) w art. 39b w ust. 1 po pkt 11f dodaje się pkt 11g w brzmieniu:

„11g) wpływów z grzywien za wykroczenia określone w art. 86, art. 86b, art. 87, art. 90, art. 92, art. 92a § 2, art. 92b, art. 94 § 1–2, art. 96 § 1 pkt 2 i 3 oraz art. 97a ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008, 2052, 2269 i 2328)”;

Art. 6. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, 1598, 2076, 2105 i 2262) w art. 76 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Organ podatkowy, u którego powstała nadpłata, będący organem Krajowej Administracji Skarbowej, może zaliczyć nadpłatę na poczet niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym, w rozumieniu art. 60 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.⁷⁾), do których wymiaru lub poboru jest właściwy inny organ Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457, 1005 i 1595) w art. 96:

1) po § 1ac dodaje się § 1ad w brzmieniu:

„§ 1ad. W postępowaniu mandatowym w sprawach o wykroczenia określone w rozdziale XI Kodeksu wykroczeń można nałożyć grzywnę w wysokości do 5000 zł, a w przypadku, o którym mowa w art. 9 § 1 Kodeksu wykroczeń – do 6000 zł.”;

2) po § 1c dodaje się § 1d w brzmieniu:

„§ 1d. W postępowaniu mandatowym, w sprawach, o których mowa w art. 96 § 3 Kodeksu wykroczeń, można nałożyć grzywnę w wysokości do 8000 zł.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269 i 2270.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289 i 2328.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270.

Art. 8. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 854 i 1177) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 98c:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustalenia okoliczności zdarzenia oraz rozmiaru szkody, o którym mowa w art. 16 ust. 3 i art. 102 ust. 3 i 4;”;
 - b) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) realizacji zadań, o których mowa w art. 102 ust. 7.”;
- 2) w art. 102:
 - a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Fundusz przetwarza dane, o których mowa w ust. 2–4 i 7a oraz art. 103, w celu kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego oraz w celu identyfikacji i weryfikacji zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową albo w innych celach, po modyfikacji, która nie pozwoli na ustalenie tożsamości osoby, której dane dotyczą.”;
 - b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Fundusz, w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 7, przetwarza dane, o których mowa w ust. 2–4, oraz dane z centralnej ewidencji kierowców, w zakresie:

 - 1) rodzaju wykroczeń lub przestępstw stanowiących naruszenia przepisów ruchu drogowego, w tym o kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu;
 - 2) liczby popełnionych wykroczeń lub przestępstw stanowiących naruszenia przepisów ruchu drogowego;
 - 3) klasyfikacji popełnionych naruszeń przepisów ruchu drogowego jako wykroczeń albo przestępstw;
 - 4) liczby punktów przypisanych do wykroczeń lub przestępstw stanowiących naruszenie przepisów ruchu drogowego oraz wysokości grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego i fakcie ich uiszczenia;
 - 5) dat popełnionych wykroczeń lub przestępstw stanowiących naruszenia przepisów ruchu drogowego.”;
- 3) w art. 104 w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) organom Krajowej Administracji Skarbowej, o ile są one niezbędne do realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422, z późn. zm.⁸⁾).”;
- 4) w art. 105a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Centralna ewidencja kierowców przekazuje drogą teletransmisji danych Funduszowi dane, o których mowa w art. 102 ust. 7a.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2257) w art. 96 w ust. 1 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

- „16) osoba wnosząca pozew o przyznanie renty na podstawie przepisów art. 444 § 2 lub art. 446 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509) lub występująca z żądaniem udzielenia zabezpieczenia takiego roszczenia.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1212, 1997 i 2269) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 92 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) art. 86 § 1, 1a lub 2, art. 87 § 1, art. 92a § 2, art. 92b lub art. 98 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008, 2052, 2269 i 2328);”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 464, 694, 802, 815, 954, 1003, 1005, 1718, 2076 i 2105.

2) w art. 98:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Naruszeniu, o którym mowa w ust. 1, odpowiada określona liczba punktów w skali od 1 do 15 w zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego i wagi naruszenia.

3. W przypadku jednoczesnego popełnienia kilku naruszeń przez osobę, o której mowa w ust. 1, punkty im odpowiadające sumuje się. Jeżeli suma punktów odpowiadających naruszeniom przekracza 15, osoba ta otrzymuje 15 punktów.”,

b) w ust. 5:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z upływem 2 lat od daty uprawomocnienia się rozstrzygnięcia, pod warunkiem uzyskania informacji o uiszczeniu grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w sposób, o którym mowa w art. 98 § 3a ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457, 1005, 1595 i 2328), albo w terminie, o którym mowa w art. 98 § 5 tej ustawy, o ile taka grzywna została nałożona;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) z upływem 2 lat od daty uiszczenia grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach innych niż wymienione w pkt 1, o ile taka grzywna została nałożona;”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) z upływem 2 lat od daty wydania ostatecznego orzeczenia o umorzeniu należności z tytułu grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, o ile taka grzywna została nałożona;”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dane o naruszeniu, o którym mowa w ust. 1, zgromadzone w centralnej ewidencji kierowców usuwa się:

- 1) z upływem 5 lat od dnia uprawomocnienia się rozstrzygnięcia, pod warunkiem uzyskania informacji o uiszczeniu grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1;
- 2) z upływem 5 lat od daty uiszczenia grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1a;
- 3) z upływem 5 lat od daty wydania ostatecznego orzeczenia o umorzeniu należności z tytułu grzywny za naruszenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2a.”;

3) w art. 102:

a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) kierowca wykonywał przewóz drogowy, do którego mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.⁹⁾) lub umowy europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 409), pojazdem wyposażonym w tachograf;

- a) wbrew obowiązkowi nie rejestrując za pomocą tachografu na wykresówce lub karcie kierowcy wskazań w zakresie prędkości pojazdu, aktywności kierowcy lub przebytej drogi,
- b) używając cudzej karty kierowcy, używając co najmniej dwóch własnych kart kierowcy, używając cudzej wykresówki, używając jednocześnie kilku wykresówek,
- c) korzystając z niedozwolonego urządzenia, przedmiotu lub zmienionego oprogramowania umożliwiającego lub powodującego podrabianie lub przerabianie danych rejestrowanych przez tachograf,
- d) jeżeli tachograf został odłączony.”,

b) w ust. 1b wyrazy „w ust. 1 pkt 4–6” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 4–7”,

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2008, str. 27, Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 19, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 293 z 09.10.2014, str. 60, Dz. Urz. UE L 195 z 20.07.2016, str. 83 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1.

c) w ust. 1c wyrazy „w ust. 1 pkt 4 lub 5” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 4, 5 lub 7”;

d) ust. 1d i 1da otrzymują brzmienie:

„1d. Jeżeli osoba kierowała pojazdem silnikowym pomimo wydania decyzji administracyjnej o zatrzymaniu jej prawa jazdy na podstawie ust. 1 pkt 4, 5 lub 7 albo zatrzymania prawa jazdy na podstawie art. 135 ust. 1 pkt 2 lub 2a albo art. 135a ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, starosta wydaje decyzję administracyjną o przedłużeniu okresu, na który zatrzymano prawo jazdy, do 6 miesięcy. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 1c, nie została jeszcze wydana, starosta wydaje tę decyzję na okres 6 miesięcy.

1da. Jeżeli prawo jazdy zostało zatrzymane w trybie art. 135 ust. 1 pkt 2 lub 2a albo art. 135a ust. 1 pkt 2 lub 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, starosta wydaje decyzję w przedmiocie zatrzymania prawa jazdy w terminie 21 dni od dnia powzięcia informacji o tym fakcie.”;

e) w ust. 1e wyrazy „w ust. 1 pkt 4 lub 5” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 4, 5 lub 7”;

4) w art. 104a w ust. 1:

a) w pkt 1 wyrazy „art. 135 ust. 1 pkt 1 lit. a, c–f i pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym” zastępuje się wyrazami „art. 135 ust. 1 pkt 1 lit. a, c–f i pkt 2–3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym”;

b) w pkt 2 wyrazy „art. 102 ust. 1 pkt 2–5” zastępuje się wyrazami „art. 102 ust. 1 pkt 2–5 i 7”;

5) w art. 136:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W tym celu Policja może przetwarzać dane zgromadzone w ewidencji, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2328).”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Naruszenia popełnione przed dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, i odpowiadające im otrzymane punkty usuwa się z ewidencji na zasadach określonych w art. 17 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kopie wpisów dotyczących naruszeń popełnionych przed dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, zgromadzonych przez Policję w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, przenosi się do centralnej ewidencji kierowców.”;

Art. 11. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821 oraz z 2021 r. poz. 159, 1006, 1981 i 2270) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Jeżeli obowiązujące przepisy uzależniają prawo do świadczeń i dodatków od dochodu dziecka, do dochodu dziecka nie wlicza się renty, o której mowa w art. 446 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509), oraz miesięcznego świadczenia na zapewnienie środków utrzymania, o którym mowa w art. 753³ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.¹⁰⁾).”;

Art. 12. W ustawie z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 541 i 2183, z 2016 r. poz. 2001, z 2018 r. poz. 957 oraz z 2021 r. poz. 1997) w art. 7 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmiot, który ujawnił popełnienie naruszenia, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 4, lub wydał prawomocne rozstrzygnięcie za to naruszenie, niezwłocznie powiadamia o tym starostę właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kierującego pojazdem.”;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289 i 2328.

Art. 13. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1130 i 2140) w art. 41:

- 1) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Zakład ubezpieczeń przetwarza dane, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2016/679, dotyczące wykroczeń lub przestępstw stanowiących naruszenia przepisów ruchu drogowego oraz przypisanych im punktów, wyłącznie w celu dokonania oceny ryzyka ubezpieczeniowego i taryfikacji, zmierzających do zawarcia umowy ubezpieczenia, o której mowa w dziale II w grupach 3 lub 10 załącznika do ustawy, z wyłączeniem odpowiedzialności przewoźnika.”;

- 2) w ust. 1b w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 i 23 w brzmieniu:

„22) liczbę, rodzaj i daty wykroczeń lub przestępstw stanowiących naruszenia przepisów ruchu drogowego, w tym o kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu;

23) liczbę punktów przypisanych naruszeniom przepisów ruchu drogowego, o których mowa w pkt 22, oraz wysokości grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego i fakcie ich uiszczenia.”;

- 3) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Zakład ubezpieczeń może przetwarzać dane osobowe, o których mowa w ust. 1b pkt 1–21, dotyczące ubezpieczonych, ubezpieczających lub innych uprawnionych z umowy ubezpieczenia, bez zgody osoby, której te dane dotyczą, w celach, o których mowa w art. 33 ust. 3, nie dłużej niż 12 lat od dnia rozwiązania umowy ubezpieczenia.”;

- 4) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Zakład ubezpieczeń może przetwarzać dane osobowe, o których mowa w ust. 1b pkt 22 i 23, dotyczące ubezpieczonych, bez zgody osoby, której te dane dotyczą, w celu, o którym mowa w ust. 1¹. Zakład ubezpieczeń usuwa dane, o których mowa w ust. 1b pkt 22 i 23, niezwłocznie po dokonaniu czynności, o której mowa w ust. 1¹.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 9 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 957, z 2019 r. poz. 730, z 2020 r. poz. 1517 oraz z 2021 r. poz. 1997) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 w ust. 1 skreśla się wyrazy „art. 125 pkt 10 lit. g i pkt 16”;

- 2) uchyla się art. 16;

- 3) art. 16a otrzymuje brzmienie:

„Art. 16a. Do dnia wskazanego w komunikacie, o którym mowa w art. 14 ust. 2, policjant zatrzyma prawo jazdy w razie przekroczenia liczby 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2328). Przepisy art. 135 ust. 4, art. 135a ust. 5, art. 135b i art. 136 ust. 1–3 oraz art. 139 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 15. 1. Do czasu wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w art. 13 ustawy zmienianej w art. 14, umożliwiających przekazywanie i udostępnianie danych z centralnej ewidencji kierowców, o której mowa w art. 100a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, do zakładów ubezpieczeń na zasadach określonych w art. 100ah ust. 1 pkt 21 oraz ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, zakładom ubezpieczeń:

- 1) w zakresie niezbędnym do wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 43 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 854, 1177 i 2328);
- 2) w stosunku do osób posiadających uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi, tramwajami lub motorowerami, w zakresie:
 - a) rodzaju oraz zakresu uzyskanego uprawnienia,
 - b) daty uzyskania pierwszego uprawnienia, a w przypadku jego cofnięcia – także daty ponownego uzyskania uprawnienia,
 - c) daty ważności uprawnienia,
 - d) numeru dokumentu stwierdzającego uprawnienie,
 - e) ograniczenia dotyczącego uprawnienia,
 - f) spełniania wymagań dotyczących uprawnień,

- g) nazwy organu, który wydał dokument stwierdzający uprawnienie;
 - 3) w stosunku do osób, które popełniły naruszenie przepisów ruchu drogowego:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL,
 - c) sumę punktów przypisanych za naruszenia na podstawie prawomocnego rozstrzygnięcia,
 - d) informację o sumie punktów, które zostaną ostatecznie przypisane w przypadku potwierdzenia naruszenia prawomocnym rozstrzygnięciem,
 - e) nazwę naruszenia przepisów ruchu drogowego – kwalifikację prawną, rodzaj czynu, datę, godzinę i miejsce jego popełnienia, liczbę punktów przypisanych za naruszenia na podstawie prawomocnego rozstrzygnięcia, a także informację o liczbie punktów, które zostaną ostatecznie przypisane w przypadku potwierdzenia naruszenia prawomocnym rozstrzygnięciem,
 - f) nazwę podmiotu rejestrującego naruszenie,
 - g) dane pojazdu, którym popełniono naruszenie – rodzaj, markę, model, numer rejestracyjny oraz – w przypadku pojazdów zarejestrowanych za granicą – kraj rejestracji pojazdu,
 - h) rodzaj prawomocnego rozstrzygnięcia
- w związku z czynnościami zmierzającymi do zawarcia umowy ubezpieczenia, o której mowa w dziale II w grupach 3 i 10 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1130, 2140 i 2328).

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, udostępnia się zakładom ubezpieczeń za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Art. 16. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny przetwarza dane w zakresie wysokości grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego i faktu ich uiszczenia, na zasadach określonych w art. 102 ust. 7 i 7a ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, od dnia wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji wydanym na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 14.

Art. 17. 1. Do dnia wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji wydanym na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 14, Policja prowadzi ewidencję kierujących pojazdami silnikowymi oraz motorowerami naruszających przepisy ruchu drogowego. Określonemu naruszeniu popełnionemu przez osobę uprawnioną do kierowania pojazdem silnikowym lub motorowerem przypisuje się odpowiednią liczbę punktów w skali od 1 do 15 i wpisuje się ją do tej ewidencji.

2. Punkty za naruszenie przepisów ruchu drogowego wpisane do ewidencji usuwa się po upływie 2 lat od daty uprawomocnienia się rozstrzygnięcia wydanego w sprawie o naruszenie.

3. Jeżeli w sprawie o naruszenie, o którym mowa w ust. 1, nałożono grzywnę w drodze mandatu karnego stanowiącą dochód budżetu państwa lub gdy grzywnę nałożył w drodze mandatu karnego organ Inspekcji Transportu Drogowego, punkty przypisane temu naruszeniu usuwa się z ewidencji po upływie 2 lat od daty uiszczenia grzywny za naruszenie.

4. Do dnia wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji wydanym na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 14, informację o uiszczeniu grzywny, o której mowa w ust. 3, przekazują Policji w drodze teletransmisji danych właściwy naczelnik urzędu skarbowego oraz Główny Inspektor Transportu Drogowego, niezwłocznie po odnotowaniu płatności.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, obejmuje także naruszenia przepisów ruchu drogowego, o których mowa w art. 130 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, popełnione przed dniem wejścia w życie art. 14 pkt 2 niniejszej ustawy. Do tych naruszeń w zakresie liczby przypisanych punktów oraz ich usuwania stosuje się przepisy dotychczasowe.

6. Przepisy ust. 1–3 i 5 stosuje się do osób posiadających pozwolenie na kierowanie tramwajem.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Sprawiedliwości, mając na uwadze dyscyplinowanie i wdrażanie kierujących pojazdami silnikowymi oraz motorowerami do przestrzegania przepisów ustawy oraz zapobieganie wielokrotnemu naruszaniu przepisów ruchu drogowego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1;
- 2) sposób punktowania i liczbę punktów odpowiadających naruszeniu przepisów ruchu drogowego popełnionemu przez osobę uprawnioną do kierowania pojazdem silnikowym lub motorowerem;
- 3) tryb występowania z wnioskami o kontrolne sprawdzenie kwalifikacji;
- 4) sposób i tryb udzielania osobie wpisanej do ewidencji informacji i wydawania zaświadczeń o dotyczących tej osoby naruszeniach wpisanych do ewidencji i przypisanych im punktach.

Art. 18. Do dnia wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji wydanym na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 14, starosta wydaje decyzję:

- 1) o skierowaniu osoby posiadającej uprawnienie do kierowania pojazdem na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji w razie przekroczenia 24 punktów – na wniosek komendanta wojewódzkiego Policji;
- 2) o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym w razie:
 - a) przekroczenia, w okresie roku od dnia wydania po raz pierwszy prawa jazdy, liczby 20 punktów,
 - b) stwierdzenia, na podstawie prawomocnych rozstrzygnięć, że kierujący pojazdem silnikowym w okresie 2 lat od dnia wydania mu po raz pierwszy prawa jazdy popełnił:
 - przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub
 - trzy wykroczenia określone w art. 86 § 1, 1a lub 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92a § 2, art. 92b, art. 97a lub art. 98 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008, 2052, 2269 i 2328)
- przy czym decyzja o cofnięciu uprawnienia jest wydawana na wniosek komendanta wojewódzkiego Policji;
- 3) o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym w razie niepoddania się sprawdzeniu kwalifikacji w trybie określonym w pkt 1.

Art. 19. 1. Do czasu wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających wprowadzanie, przekazywanie, gromadzenie i udostępnianie danych, na zasadach określonych w art. 100aa–100aq ustawy zmienianej w art. 1, w celu oceny ryzyka ubezpieczeniowego i ustalenia wysokości składek ubezpieczenia, o których mowa w dziale II w grupach 3 i 10 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zakładom ubezpieczeń udostępnia się informacje o kierowcach naruszających przepisy ruchu drogowego, popełnionych naruszeniach i przypisanych im punktach w przypadku popełnienia następujących naruszeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji:

- 1) przestępstwa, o którym mowa w art. 173, art. 174, art. 177, art. 178a, art. 180a, art. 180b lub art. 355 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517 oraz z 2021 r. poz. 1023 i 2054);
- 2) wykroczenia, o którym mowa w art. 86, art. 86b–88, art. 90, art. 92–94, art. 96, art. 97, art. 97a lub art. 98 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 100ah ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 20. Do postępowań w sprawie skierowania na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji, o cofnięcie uprawnienia do kierowania pojazdami, a także do szkoleń kierowców, o którym mowa odpowiednio w art. 114 ust. 1 pkt 1, art. 130 ust. 3 i art. 140 ust. 1 pkt 3, 3a i pkt 4 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 21. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w sprawach o przestępstwa, o których mowa w rozdziale XXI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, których następstwem jest śmierć człowieka albo ciężki uszczerbek na zdrowiu, a także w sprawach o zabójstwo z użyciem pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym lub umyślne spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu z użyciem pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Prokurator prowadzący postępowanie o przestępstwo, o którym mowa w ust. 1, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy skieruje do właści-

wego sądu wniosek, o którym mowa w art. 117 § 5¹ pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, lub w tym samym terminie może skierować wniosek, o którym mowa w art. 117 § 5¹ pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, zgodnie z art. 117 § 5¹ pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 22. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 7 tracą moc z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji wydanym na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 14.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 i 3, które wchodzi w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji wydanym na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 14;
- 2) art. 1 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających wprowadzanie, przekazywanie, gromadzenie i udostępnianie danych na zasadach określonych w art. 100aa–100aq ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, z późn. zm.¹¹⁾), o których mowa w art. 13 ustawy zmienianej w art. 14;
- 3) art. 1 pkt 5 w zakresie art. 135 ust. 1 pkt 1 lit. d oraz art. 1 pkt 6 w zakresie art. 135a ust. 1 pkt 1 lit. h, art. 3 pkt 2, art. 10 pkt 5, art. 14, art. 17 i art. 18, które wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 8 pkt 1, 2 i 4, art. 13, art. 15 i art. 16, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 5) art. 12, który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 463, 694, 720, 1641, 1997, 2165, 2269 i 2328. 27.12.2021